

Kartofler, ligger altsaa paa et andet Tidspunkt, nemlig ved Høst og Vaar. Men dertil kommer, at man kan paa adskillige Maader imødegaa disse Raageangreb paa Kornmarker og paa Avlsmarker i det hele taget. Man kan f. Eks. delvis i Vaartiden imødegaa det, hvis man saar meget tidligt, ved at saa en rigeligere Udsæd, end man ellers vilde gøre. (Andreasen: Ja, Tak!) Ja, det er en Erfaring, vi har gjort derovre, og det er i Virkeligheden en ret effektiv Fremgangsmaade. Desuden er det meget let at skræmme disse Fugle. Det kan jo være, at vi er dygtigere til det ovre paa Bornholm, end man er andre Steder, fordi vi har mere Erfaring paa dette Omraade, end man har andetsteds. Vi har nemlig gjort den Erfaring, at hvis man trækker en Traad paa nogle Kæppe omkring paa en Mark og maaske hænger nogle Tøjstykker paa Traaden, saa lader Raagerne sig let skræmme bort fra denne Mark. Det er meget sky Fugle, som ikke holder af dette Flagrestads. Det er i hvert Fald for de mindre Avlsbrugere let at skræmme Raagerne ud af Marken, saa jeg vil sige til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), at naar han i ganske særlig Grad søger at tale de mindre Landbrugeres Sag i denne Forbindelse, saa er det netop for de mindre Landbrugere meget let at skaffe sig af med de Raager, der overfalder Markerne. Ovre hos os har vi nu den Tro, at Grunden til, at vi har saa overmaade faa Oldenborrelarver, er, at vi har saa overmaade mange Raager. Det er jo en Kendsgerning, jeg skal komme tilbage til senere, at Raagerne for en betydelig Del lever af Oldenborrelarver, og de Oldenborrelarver, der ædes af Raagerne, kan jo i alt Fald ikke komme til at gøre nogen Skade paa Markerne. Oldenborrelarver kan overmaade godt leve ovre hos os, hvad de, saa vidt jeg ved, ikke kan i mange Egne af Vestjylland. Derfor kan man ikke uden videre sammenligne disse Forhold, saaledes som det ærede Medlem fra Næstved gjorde. Vi har faktisk en Del Oldenborrer paa Bornholm, men de kan aldrig faa den Udbredelse, de har andetsteds i Landet, fordi de holdes i Ave af Raagerne. Vi er i alt Fald ganske overbeviste om, at disse Dyr gør meget betydelig Gavn, og det er vort erfaringsmæssige Indtryk, at dersom deres Tal ikke vokser i for høj Grad, er den Nytte, de gør, større end den Skade, de gør. Det er Grunden til Bornholmernes Stilling overfor Raagerne, og jeg vil meget bestemt pro-

testere mod de Udtalelser, der faldt dels fra det ærede Medlem fra Bogense og dels fra det ærede Medlem fra Næstved om, at Grunden til, at Bornholmerne ikke nærede noget særligt Ønske om en systematisk Udryddelseskrig mod Raagerne, skulde være den, at der var en Del Fortjeneste forbundet med at slaa Raageunger ihjel. Det er ganske uden Betydning for Bornholmernes Stilling i denne Sag i al Almindelighed. Efter de ærede Medlemmers Udtalelser lød det, som om det var blevet en betydelig Næringsvej for Bornholm at slaa Raageunger ihjel. Det er i Virkeligheden ganske urigtigt. Det spiller ingen som helst Rolle og har ingen som helst Betydning for Landmændenes Stilling i dette Spørgsmaal. Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at den Fremstilling, det ærede Medlem fra Bogense kom med, af, hvorledes Drengene slog paa Grenene med en Kæp, saaledes at 5-6 Raager faldt ned paa een Gang og saa blev samlet sammen i en Sæk, er noget, som jeg som Bornholmer ikke kender noget til, og jeg har meget vanskeligt ved at tro, at det skulde forholde sig ganske saaledes. For vel er Forholdet mellem Befolkningen og Raagerne derovre, som De vil have lagt Mærke til, rigtigt godt, men at det er saa godt, at Raagerne skulde lade sig slaa ihjel med Kæppe af bornholmske Drengene, turde dog være en Overdrivelse.

Jeg har gerne villet give disse Oplysninger, siden Bornholmernes Stilling til Spørgsmaalet har været inddraget i Diskussionen. Nu vil jeg ganske vist indrømme, at det jo ikke er usandsynligt, at Raagerne i det øvrige Land opfører sig paa en noget anden Maade end ovre hos os. Jeg hørte saaledes, at det ærede Medlem fra Næstved betegnede dem som Natravne. Jeg ved, der er en Fugl, der hedder Natravn, og jeg ved ogsaa, at dette Udtryk kan bruges i mere kollektiv Betydning, men at Raagerne skulde spadserere ud om Natten og ødelægge Markerne, er noget, vi Bornholmere ikke kender til. Jeg bestrider ikke, at det ærede Medlems Opfattelse kan være rigtig, men jeg tager det som et Udtryk for, at de øvrige danske Raager har specialiseret sig, udviklet sig til en mere onskabsfuld Race end den, vi kender ovre hos os.

Jeg vil imidlertid ikke med disse Udtalelser have sagt, at vi Bornholmere ikke under nogen som helst Form vil være med til at begrænse Raagernes Antal. Jeg kunde tænke mig en Lovgivning paa dette Omraade, men blot ikke en Lovgivning af